

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1603
2205 2006
Biroul permanent al Senatului
Bp 200 129.05.2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L 507/30.05.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 296/2004 privind Codul consumului*, inițiată de domnii senatori Mihai Țăbuleac și Șerban Cezar Strătilă aparținând Grupului parlamentar al Alianței DA (Bp. 200/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea și completarea Legii nr. 296/2004 privind Codul consumului, în sensul separării și precizării drepturilor și obligațiilor organizațiilor neguvernamentale *"atât pentru a se asigura un rol participativ real cât și pentru a permite funcționarea principiului răspunderii"*, includerii *"educării consumatorilor"* în programul de învățământ ca o componentă a obiectelor de studiu alături de celelalte materii școlare, precum și delimitării unui nou domeniu în cadrul programelor de educare și informare, respectiv, *"practicile comerciale ale producătorilor, prestatorilor sau distribuitorilor și prevenirea actelor de comerț neloiale și evazioniste"*.

II. Propuneri și observații

1. Educarea consumatorilor tineri reprezintă un obiectiv important al Uniunii Europene, în acest sens derulându-se programul Jurnalul Europa în cadrul căruia Comisia Europeană asigură finanțarea și distribuirea gratuită a unui număr de broșuri destinate informării elevilor între 15 și 18 ani. Apreciem că măsura informării elevilor cu privire la drepturile ce le revin în calitate de consumatori este oportună, dar nu în mod necesar ca parte a curriculei școlare.

Pct. 1 și 2 din inițiativa legislativă au în vedere reformularea textului **art. 32** din Legea nr. 296/2004, propunând prevederea distinctă a drepturilor și a obligațiilor organizațiilor neguvernamentale.

În raport cu această intenție de reglementare, precizăm că în prezent drepturile și obligațiile organizațiilor menționate sunt prevăzute în Codul consumatorului, în cadrul aceluiași articol, care considerăm că îndeplinește cerințele de claritate și concizie necesare normelor juridice.

Din analiza textului art. 32 în vigoare reiese că rațiunea legiuitorului a fost de a preciza drepturile și obligațiile organizațiilor neguvernamentale în domeniu, în cadrul aceluiași articol, atât pentru concizia textului, cât mai ales pentru motivul că orice drept este în mod necesar însoțit de o obligație corelativă și invers.

În acest sens, este evident că, de exemplu, dreptul acestor organizații "*de a fi consultate, cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor*", implică în mod necesar obligația acestora de a se pronunța în cazul în care sunt consultate. De altfel, faptul că stabilirea unui drept implică în mod corelativ și existența unei obligații este în mod implicit recunoscut și în cadrul inițiativei legislative, în textul căruia se propune separarea obligației de a solicita informațiile prevăzute la art. 32 lit. f) din Codul Consumului, de dreptul de a obține acele informații. Subliniem că și în textul în vigoare, dacă ar fi fost prevăzută expres doar obligația de a solicita informațiile, în mod implicit ar fi existat, cu aceeași forță juridică, și dreptul corelativ de a obține informațiile.

2. Prin textul propus pentru **art. 39**, se preconizează stabilirea ca "*o parte din programul de învățământ și o componentă a obiectelor de studii*" a disciplinei "*educarea consumatorilor*", în mod obligatoriu și nu facultativ cum este reglementat prin dispozițiile în vigoare. În aceste condiții, considerăm că este necesară reanalizarea modalității de concretizare a reglementării propuse, deoarece colaborarea unităților de învățământ cu autoritățile administrației publice cu atribuții în acest sens, așa cum este stabilită pentru instituirea în mod facultativ a educării consumatorilor ca disciplină în cadrul programului de învățământ, poate fi insuficientă, în cazul introducerii ca obligatorii a acestei discipline în programul de învățământ care are o aplicabilitate generală.

Față de această situație, propunem reformularea art. 39, astfel:

"Formarea competențelor în domeniul protecției consumatorului și a mediului se realizează în cadrul pregătirii profesionale inițiale. Formarea competențelor practice se realizează inclusiv prin colaborarea instituțiilor de învățământ preuniversitar cu agenții economici din domeniu".

3. La **art. 40**, considerăm că introducerea cuvântului "*cuprind*" este limitativă, prin urmare propunem următorul text:

"În programele de educare și informare a consumatorilor se includ, ca aspecte importante ale protecției acestora:".

4. Referitor la introducerea lit. d¹) a art. 40, menționăm că va fi transpusă Directiva Uniunii Europene privind practici comerciale incorecte iar, în ceea ce privește *"prevenirea actelor de comerț evazioniste"* aceasta este o reglementare specifică a domeniului financiar-fiscal.

Prin urmare, propunem următoarea formulare:

" d¹) practicile comerciale ale producătorilor, prestatorilor sau distribuitorilor și prevenirea actelor de comerț incorecte".

5. Din punct de vedere al tehnicii legislative, precizăm că este necesară reformularea părților introductive ale pct. 1, 3 și 4 de la art. I, conform art. 57 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative, sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă

Călin PONIȘCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului